Іще не скресла крига на Дніпрі,
а вже весни дихання благовісне
в снігах я чую, наче угорі
прозорий крик, крик журавлиний висне.

Іще нема конвалій у гаю,
і гай мовчить у білому спокої,
та я весни п'янке дихання п'ю
з його гілля, що мріє наді мною.

Ось я іду, один між багатьма,
такий, як всі. Чого ж так серце сяє?
Іще весни немає, ще нема,
але весна в мені уже співає.

20/11/1963